

který jako listina osvědčující změnu zástavního věřitele k pohledávkám v něm specifikovaným může být podkladem pro zápis do katastru nemovitostí, že usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 č. j. 65 C 101/2014-22 bylo rozhodnuto o odkladu vykonatelnosti uvedeného rozhodčího nálezu a že usnesením téhož soudu č. j. 65 C 101/2014-199 bylo vydáno předběžné opatření, kterým bylo žalobci uloženo zdržet se nakládání s předmětnými pohledávkami z úvěrových smluv. Katastrální úřad dovedl, že odložil-li soud vykonatelnost rozhodčího nálezu, odložil tím i účinky, které jsou s jeho vykonatelností spojeny, což v tomto případě znamená „odklad okamžiku, kdy státní moc garantuje, že obsah rozhodčího nálezu bude realizován zápisem práva do katastru nemovitostí“, a dospěl k závěru, že rozhodčí nález, jehož vykonatelnost byla odložena a který je vkladovou listinou podle § 17 odst. 4 zákona č. [256/2013](#) Sb., katastrální zákon, nespĺňuje náležitosti listiny pro zápis do katastru ve smyslu § 17 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona; nabude-li rozhodčí nález v budoucnu vykonatelností, bude možné ho předložit katastrálnímu úřadu znovu s novým návrhem na vklad, jehož účinky ovšem nastanou až poté, co se rozhodčí nález stane vykonatelným.

Žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni dne 5. 3. 2015 se žalobce domáhal, aby bylo jeho návrhu na vklad zástavního práva vyhověno. Žalobu zdůvodnil zejména tím, že se stal na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 20. 11. 2012, ve znění pozdějších dodatků, a následně uplatněného opčního práva namísto WPB Capital vlastníkem portfolia pohledávek vůči vybraným dlužníkům a současně na něj přešla příslušenství, jakož i veškerá práva související s postoupenými pohledávkami, mimo jiné i zástavní práva k nemovitým věcem zajišťující předmětné pohledávky zapsané v katastru nemovitostí, že tyto skutečnosti závazným způsobem deklaroval pravomocný rozhodčí nález sp. zn. Rsp 286/14 vydaný dne 2. 6. 2014 rozhodcem doc. JUDr. M.K. v rozhodčím řízení vedeném mezi žalobcem a WPB Capital před Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, který je i přes případný odklad vykonatelnosti nadále závazný jak pro účastníky řízení, tak pro všechny orgány včetně soudů bez ohledu na to, zda probíhá řízení o zrušení rozhodčího nálezu či nikoliv, a že jím je proto katastrální úřad i nadále v rámci probíhajícího řízení o změně osoby zástavního věřitele vázán a je povinen se jím řídit. Žalobce uvedl, že zápis změny zástavního věřitele do katastru nemovitostí v důsledku postoupení pohledávky a s tím související přechod zástavního práva z postoupitele na postupníka v rámci vkladového řízení má toliko deklaratorní účinky, neboť ke změně v osobě zástavního věřitele dochází již ze zákona samotným postoupením pohledávky a rozhodčí nález tuto skutečnost pouze deklaroval, a že návrh na vklad změny v osobě zástavního věřitele nepředstavuje ve své podstatě dispozici s pohledávkami ani jejich zajištěním, neboť v důsledku zápisu žalobce jako nového zástavního věřitele k dotčenému zástavnímu právu namísto WPB Capital dochází toliko k uvedení zapsaného stavu do souladu se stavem faktickým. Uzavřel, že „údajný“ odklad vykonatelnosti ani probíhající soudní řízení o návrhu na zrušení rozhodčího nálezu nepředstavovaly relevantní důvod pro zamítnutí návrhu na vklad změny v osobě zástavního věřitele.

Účastník řízení WPB Capital uvedl, že se ztotožňuje s rozhodnutím katastrálního úřadu, včetně jeho odůvodnění, že katastrální úřad je vázán zněním rozhodčího nálezu a je oprávněn jej přezkoumat pouze v „intencích“ ustanovení § 18 ve spojení s § 17 odst. 2 a 4 zákona č. [256/2013](#) Sb.; je-li však listina, která má být podkladem pro rozhodnutí katastrálního úřadu o povolení vkladu práva do katastru nemovitostí, nevykonatelná, není katastrální úřad oprávněn „k mocenskému působení, tedy k vydání rozhodnutí o povolení vkladu“.

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 25. 8. 2015 č. j. 19 C 15/2015-245 rozhodl, že řízení se přerušuje do pravomocného skončení řízení ve věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 1 pod sp. zn. 65 C 101/2014. Na základě zjištění, že v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 65 C 101/2014 se WPB Capital domáhá zrušení rozhodčího nálezu Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne 2. 6. 2014 sp. zn. Rsp 286/14, na základě kterého podal žalobce návrh na povolení vkladu práva do katastru

nemovitostí, že žalobci byla předběžným opatřením uložena povinnost zdržet se „jakéhokoliv“ nakládání s pohledávkami z úvěrových smluv včetně práv s nimi spojenými, zejména zástavních práv k nemovitým věcem, a že zároveň byla odložena vykonatelnost rozhodčího nálezu do právní moci rozhodnutí o návrhu na jeho zrušení, dospěl k závěru, že v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 65 C 101/2014 je řešena otázka, která má význam pro rozhodnutí soudu v projednávané věci, a že řízení je proto třeba přerušit podle ustanovení § 109 odst. 2 písm. c) občanského soudního řádu.

K odvolání žalobce Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 20. 6. 2016 č. j. 4 Co 168/2015-255 potvrdil usnesení soudu prvního stupně. Dospěl k závěru, že za stavu, kdy „účinnost“ rozhodčího nálezu je odložena a kdy je žalobci uložen zákaz dispozice s pohledávkami a s právy s nimi spojenými, nelze soudu prvního stupně vytknout, že řízení přerušil podle § 109 odst. 2 písm. c) občanského soudního řádu do skončení řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 65 C 101/2014, ve kterém se WPB Capital domáhá zrušení rozhodčího nálezu, jímž bylo deklarováno postavení žalobce jako věřitele pohledávek a tudíž i osoby oprávněné ze zajišťovacích prostředků, konkrétně zástavních práv spojených s nabytými pohledávkami, a to k nemovitým věcem v rozsahu vymezeném návrhem na vklad, neboť v něm bude posouzena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu v dané věci, a to, zda žalobce je majitelem pohledávek a s nimi spojených zástavních práv, tedy zda je v postavení nového zástavního věřitele.

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podal žalobce dovolání. Namítá, že rozhodčí nález jako vkladová listina má být přezkoumáván toliko z pohledu splnění náležitostí uvedených v § 17 odst. 4 zákona č. [256/2013](#) Sb., způsobem dle ustanovení § 17 odst. 5 tohoto zákona a zejména k okamžiku podání návrhu na vklad, že k zohledňování dalších skutečností „není v řízení o vkladu místo“, že rozhodčí nález tyto náležitosti k okamžiku podání návrhu na vklad splňoval a splňuje je i nadále a že souběžně vedené řízení o zrušení rozhodčího nálezu, natož pak dílčí rozhodnutí v jeho průběhu vydaná, na ně nemá žádný vliv, a proto zde není a nemůže být důvod k postupu podle ustanovení § 109 odst. 2 písm. c) občanského soudního řádu. Dovolatel má za to, že napadení rozhodčího nálezu žalobou na jeho zrušení ani odklad jeho vykonatelnosti nezpůsobují „takovou kvalitativní změnu“ rozhodčího nálezu, že by již nebyl způsobilým k prokázání změny v osobě zástavního věřitele ve smyslu § 17 odst. 4 zákona č. [256/2013](#) Sb., a ani tím není jakkoliv dotčena jeho právní moc, neboť právní moc a vykonatelnost jsou dva samostatné a na sobě nezávislé instituty. Poukázal na skutečnost, že v případě rozhodčího nálezu „s určovacím výrokem“ je odklad vykonatelnosti pojmově nemožný, neboť takový výrok se nevykonává; odložil-li soud vykonatelnost takového rozhodčího nálezu, rozhodl o něčem, k čemu vůbec nebyl oprávněn, resp. takové jeho rozhodnutí „postrádá právní důsledky“. Uvedl, že vzhledem k tomu, že údaj o osobě zástavního věřitele má toliko evidenční charakter a zápis této změny do katastru nemovitostí je deklaratorního charakteru, není důvod, aby soud vyčkával se svým rozhodnutím o návrhu na vklad změny v osobě zástavního věřitele do katastru nemovitostí až do pravomocného skončení řízení o zrušení rozhodčího nálezu; neučinil-li tak (chybně) katastrální úřad, měl a má tak učinit soud v řízení podle části páté občanského soudního řádu, když zápisem této změny do katastru nemovitostí nedojde ani „k jakémoliv právně významné změně ani k relevantnímu ohrožení práv kohokoliv“, pravomocně skončené řízení o zrušení rozhodčího nálezu nevyřeší vůbec žádnou otázku mající význam pro řízení o návrhu na vklad změny v osobě zástavního věřitele a není tedy ani důvod řízení podle části páté občanského soudního řádu do jeho pravomocného skončení přerušovat. Žalobce navrhl, aby dovolací soud zrušil usnesení soudů obou stupňů a aby věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Účastník řízení WPB Capital uvedl, že se plně ztotožňuje s rozhodnutími soudů obou stupňů, a navrhl, aby dovolací soud dovolání žalobce odmítl, neboť ten nevymezil žádnou právní otázku, která by byla nesprávně právně posouzena odvolacím soudem a která by nebyla judikaturou dovolacího soudu dosud řešena, nebo aby je jako nedůvodné zamítl.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) projednal dovolání žalobce podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 29. 9. 2017 (dále jen „o. s. ř.“), neboť dovoláním je napadeno usnesení odvolacího soudu, které bylo vydáno přede dnem 30. 9. 2017 (srov. čl. II bod 2 zákona č. [296/2017](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř., se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu vydaná v řízení o věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem, pokud to zákon připouští (§ 245 a § 236 odst. 1 o. s. ř.).

Podmínky přípustnosti dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu jsou obsaženy – jak vyplývá z přiměřeného užití části čtvrté, hlavy třetí občanského soudního řádu (§ 245 o. s. ř.) – v ustanoveních § 237, 238 a 238a o. s. ř.

Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.).

V projednávané věci závisí napadené usnesení odvolacího soudu mimo jiné na vyřešení otázky procesního práva, zda řízení o žalobě podle části páté občanského soudního řádu, kterou se žalobce domáhá, aby bylo vyhověno návrhu na vklad práva do katastru nemovitostí, má (může) být ve smyslu ustanovení § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. přerušeno do doby, než bude pravomocně skončeno soudní řízení ve věci zrušení rozhodčího nálezu, na základě kterého má být navrhovaný vklad práva proveden. Protože tato právní otázka v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena, dospěl Nejvyšší soud České republiky k závěru, že dovolání žalobce proti usnesení odvolacího soudu je podle ustanovení § 237 o. s. ř. přípustné.

Po přezkoumání usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), Nejvyšší soud České republiky dospěl k závěru, že dovolání žalobce není opodstatněné.

Zápisy týkající se práv se do katastru nemovitostí provádějí vkladem, záznamem nebo poznámkou, a to na základě písemností v listinné nebo elektronické podobě [srov. § 6 větu první a § 7 odst. 1 větu první zákona č. [256/2013](#) Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“)]. Vkladem, který lze provést na základě pravomocného rozhodnutí katastrálního úřadu o jeho povolení (srov. § 12 katastrálního zákona), se do katastru nemovitostí zapisuje vznik, změna, zánik, promlčení a uznání existence nebo neexistence práv uvedených v ustanovení § 11 odst. 1 písm. a)-s) katastrálního zákona a rozdělení práva k nemovitosti na vlastnické právo k jednotkám (srov. § 11 odst. 2 katastrálního zákona).

Listinou, na jejímž základě lze zapsat právo do katastru nemovitostí vkladem (vkladovou listinou), může být též rozhodčí nález, který nabyl účinku pravomocného soudního rozhodnutí [srov. § 28 odst. 2 zákona č. [216/1994](#) Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění účinném do 30. 11. 2016 (dále jen „zákon o rozhodčím řízení“)]. Vzhledem k tomu, že rozhodčí nález, který má účinky pravomocného soudního rozhodnutí, katastrální úřad zkoumá jako vkladovou listinu – stejně jako rozhodnutí soudu – jen z toho hlediska, zda splňuje náležitosti listiny pro zápis do katastru a zda

je tento nále z závazný i pro osoby, v jejichž prospěch je právo v katastru dosud zapsáno (srov. § 17 odst. 4 katastrálního zákona), neposuzuje jej z hlediska skutečností uvedených v ustanovení § 31 písm. a)-i) zákona o rozhodčím řízení, které – jsou-li dány - jsou důvodem pro zrušení rozhodčího nálezu soudem. Je-li proto u soudu podán kteroukoliv ze stran návrh na zrušení rozhodčího nálezu, na jehož základě má být zapsáno právo do katastru nemovitostí vkladem (srov. § 32 odst. 1 větu první zákona o rozhodčím řízení), a je-li tedy zahájeno před soudem řízení, v němž bude zjišťováno, zda jsou tu skutečnosti uvedené v ustanovení § 31 písm. a)-i) zákona o rozhodčím řízení, katastrální úřad podle ustanovení § 64 zákona č. [500/2004](#) Sb., správní řád (ve znění pozdějších předpisů), řízení o povolení vkladu práva do katastru nemovitostí přeruší a vyčká rozhodnutí soudu.

V řízení podle části páté občanského soudního řádu (§ 244 a násl. o. s. ř.) soud posuzuje věc vkladu práva do katastru nemovitostí pouze z hledisek, kterými se řídí při rozhodování o návrhu na povolení vkladu katastrální úřad. Také soud proto zkoumá rozhodčí nále z jako listinu, na jejímž základě má být vklad povolen, jen z toho hlediska, zda splňuje náležitosti listiny pro zápis do katastru a zda je závazný i pro osoby, v jejichž prospěch je právo v katastru dosud zapsáno, a neposuzuje jej z pohledu skutečností, které podle zákona o rozhodčím řízení představují důvody pro zrušení rozhodčího nálezu soudem, jež není oprávněn v řízení podle části páté občanského soudního řádu řešit. Probíhá-li občanské soudní řízení podle části třetí občanského soudního řádu, jehož předmětem je návrh na zrušení rozhodčího nálezu, podle něhož má být proveden zápis práva do katastru nemovitostí vkladem, je to - obdobně jako ve vkladovém řízení vedeném u katastrálního úřadu - důvodem pro přerušení řízení o žalobě podané podle části páté občanského soudního řádu ve smyslu ustanovení § 245 a § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř., neboť v probíhající řízení o zrušení rozhodčího nálezu je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu o zápisu práva do katastru nemovitostí vkladem. V případě zrušení rozhodčího nálezu by se totiž na tento nále z pohlíželo, jako by nebyl nikdy (a tedy ani v okamžiku podání návrhu na vklad, k němuž se ve vkladovém řízení i v řízení podle části páté občanského soudního řádu zkoumají skutečnosti uvedené v ustanovení § 17 odst. 1 až 4 katastrálního zákona) vydán, a proto by nemohl být listinou, na jejímž základě by bylo možné povolit vklad práva do katastru nemovitostí.

V projednávané věci podal žalobce u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, katastrální pracoviště P., návrh na zahájení řízení o povolení vkladu zástavního práva (změny v osobě zástavního věřitele) do katastru nemovitostí ve svůj prospěch na základě rozhodčího nálezu sp. zn. Rsp 286/14 vydaného dne 2. 6. 2014 rozhodcem doc. JUDr. M.K. v rozhodčím řízení vedeném mezi žalobcem a účastníkem WPB Capital před Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky a poté, co katastrální úřad jeho návrh zamítl, domáhal se žalobou, kterou bylo u soudu prvního stupně zahájeno řízení podle části páté občanského soudního řádu, aby bylo jeho návrhu na povolení vkladu vyhověno. Vzhledem k tomu, že účastník řízení WPB Capital podal u Obvodního soudu pro Prahu 1 návrh na zrušení tohoto rozhodčího nálezu a že řízení o tomto návrhu vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 65 C 101/2014 nebylo v době vydání rozhodnutí odvolacího soudu skončeno, rozhodly soudy správně – jak vyplývá z výše uvedeného – o přerušení řízení v projednávané věci.

Protože usnesení odvolacího soudu je z hlediska uplatněného dovolacího důvodu správné a protože nebylo zjištěno, že by bylo postiženo některou z vad, uvedených v ustanovení § 229 odst. 1 o. s. ř., § 229 odst. 2 písm. a) a b) o. s. ř. nebo v § 229 odst. 3 o. s. ř. anebo jinou vadou, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, Nejvyšší soud České republiky dovolání žalobce podle ustanovení § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Střídavá péče](#)
- [Restituce](#)
- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)